

Szabad fórum

NYÍLT LEVÉL A CHARTA 77 ALÁÍRÓIHOZ

Kedves Barátaink!

Hónapokon keresztül aggódva figyeltük a prágai per előkészületeiről érkező híreket. Fölháborodottan értesültünk a cinikus ítéletekről.

Kelet-európaiak vagyunk: nem lehetünk közömbösek, ha bárhol Kelet-Európában üldözik azokat, akik az emberi és állampolgári jogokért küzdenek. Magyarok vagyunk, egy olyan állam polgárai, melynek hadserege résztvett Csehszlovákia megszállásában: külön felelősséget érzünk mindazért, ami ebben az országban 1968 óta történik. És egy olyan nemzedék tagjai vagyunk, mely a magyar 56 lelkét is csak a csehszlovák 68 példáján tanulhatta meg. Minket 1968 érlelt politikailag felnőtté. S így a Ti ügyetek számunkra személyes ügy is.

A csehszlovák kísérlet erőszakos felszámolásából, mint a környező országokban annyian, mi is azt a következtetést vontuk le, hogy Kelet-Európában csak a térség népeinek összefogásából születhetik demokrácia. Be kell vallanunk, Magyarországon akkoriban csak egy elenyésző kisebbség gondolkodott így. A többség úgy okoskodott, hogy a demokrácia nálunk hiú ábránd, s aki ilyen ábrándokat

kerget, az még viszonylagos jólétünket és biztonságunkat is kockára teszi. Legfeljebb apránként lehet javítani a helyzeten, a politikai rendszer adott keretei között. Ehhez pedig nincs szükség nemzetközi összefogásra. Sőt, egyenesen az a jó, ha befelé fordulunk, ha nem hívjuk fel magunkra a figyelmet.

Hosszú ideig úgy látszott: a többségnek van igaza. Magyarországon, lassan bár, de érezhetően javultak az életkörülmények; a szellemi élet állami irányítása is rugalmasabbá vált. De aztán kezdtek földerengeni e fejlődés határai. S minél jobban közeledünk e határokhoz, annál többen vannak, akik elégedetlenek az egyre csekélyebb eredményekkel. Növekszik azoknak a száma, akik ilyen áron nem hajlandók lemondani a demokrácia reményéről.

Az utóbbi években egyre többen ismerik fel azt is, hogy mi magyarok egyébként sem zárkózhatunk be országhatáraink közé. A szomszédos országok közül egyedül Csehszlovákiában hatszázezer magyar él, s a csehszlovákiai magyar kisebbséget 1968 óta fokozatosan megfosztják attól a kevés engedelménytől is, melyben a 60-as években még része volt. Volt miből megértenünk: a magyarságnak közvetlen érdeke, hogy a szomszédos országokban demokrácia legyen.

Kedves Barátaink! Sok ember él Magyarországon, aki rokonszenvvel és reménykedve figyeli a Charta küzdelmét a demokratikus Csehszlovákiáért. Amikor ezekben a nehéz órákban számbaveszitek, hogy ki áll mellettetek Kelet-Európában, rájuk is gondolhattok.

Budapest, 1979. október 26-án.

Bence György
Kenedi János
Kis János